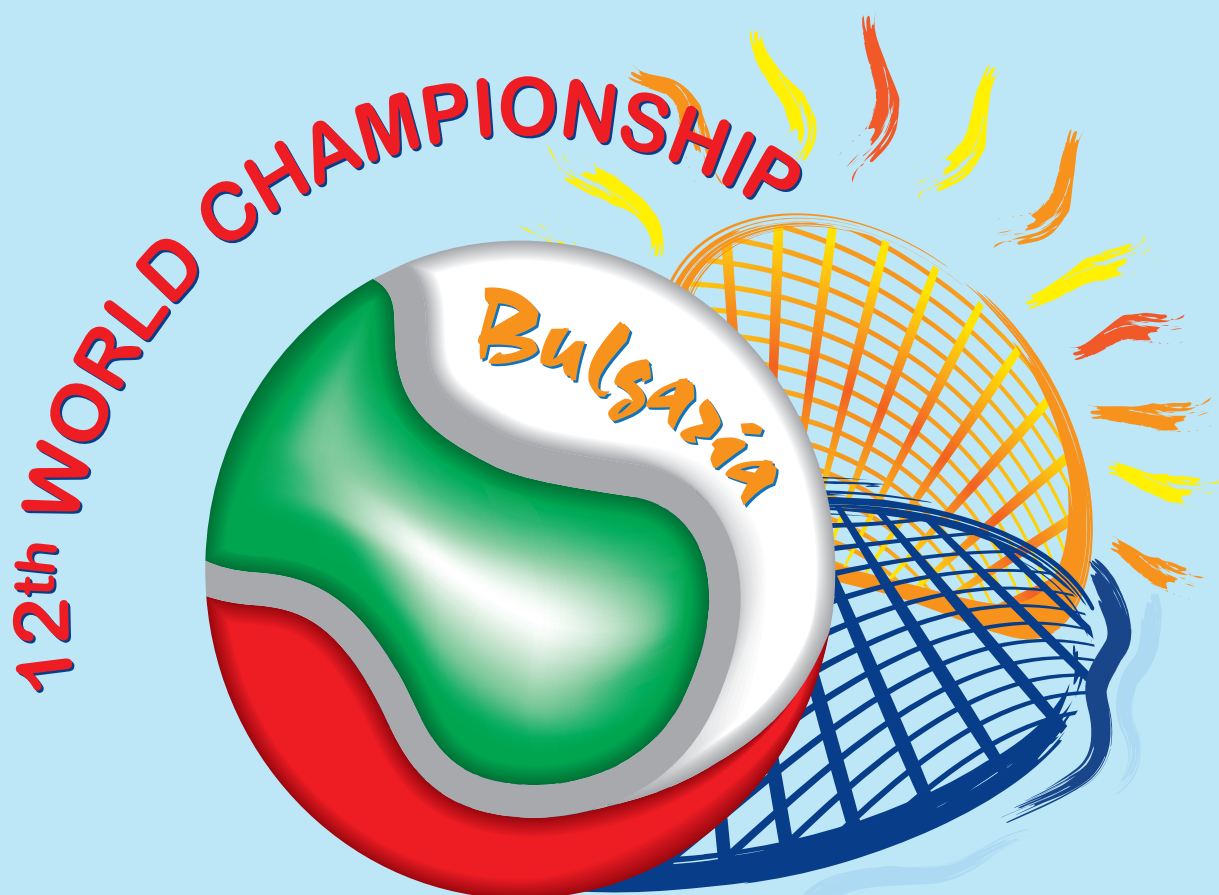

РОТАРИ

БЪЛГАРИЯ СРБИЈА ЦРНА ГОРА МАКЕДОНИЈА

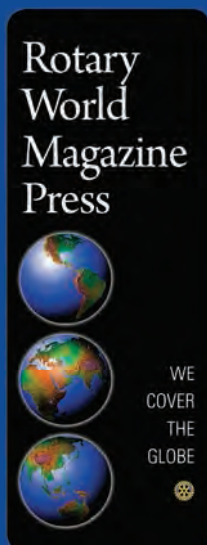
Бр. 2, септември 2016 г., №195

НА БАЛКАНИТЕ • НА БАЛКАНУ • НА БАЛКАНОТ

ALBENA 21-27 August 2016

INTERNATIONAL TENNIS FELLOWSHIP OF ROTARIANS

РОТАРИ НА БАЛКАНИТЕ

Регионално списание
на Ротари Интернешънъл
ISSN 1310-750X
Издател: Агенция „Бизнес Н“

ИЗЛИЗА НА ДВА МЕСЕЦА

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Димитър Димитров, ДГ
Нина Митева, ПДГ
Емил Коцев, ДГЕ
Анелия Дошева, ПДГ
Велимир Балтезарев, СРБИЈА
Димитрина Вакрилова, отг. редактор
Цвятко Кагийски, Ротари историк
Наско Начев, ПДГ, издател

Отговорен секретар: Антон Начев

Прегпечат: Любена Райчева

Address:
ROTARY IN THE BALKANS
1, Gladston Str.,
Plovdiv 4000, Bulgaria
Tel. /Fax + 359 32/628 770
Mob. +359 887 594 356
E-mail: spisanie@rotary.bg
www.rotary.bg

Printed by KERA Ltd.

25 ГОДИНИ РОТАРИ ОТНОВО В БЪЛГАРИЯ

През октомври 2016 година ротарианците от България ще отбележат 25 години от възстановяването на Ротари в страната.

За да определим главните жалони, трябва да обхвем поглед към нашето минало.

Можем да се гордеем, че в далечната 1915 година имаме българин ротарианец – това е Събо Николов. Приятелите от Панагюрище издигнаха прекрасен паметник на първия ни ротарианец.

Гордеем се, че с навлизането на демократичните промени у нас през 1989 г. се върна и ротарианската идея. София и Пловдив бяха сред първите, основали инициативни групи и с помощта на нашите гръцки приятели отвориха нова страница в ротарианската ни история.

Ние се гордеем с перфектно проведената имунизационна кампания срещу полиомиелита през 1995 година, заради което президентът на РИ Хърбърт Браун беше в България и ни благодари.

Гордеем се, че през 2001 г. в отговор на призива за глобалното търсене, отправен от президента на РИ Ричард Кинг, чартирахме за една година 18 Ротари, 14 Ротаракт и 2 Интеракт клуба, което Ротари обяви за рекорд.

Гордеем се, че нашият първи дистрикт гуверньор в новата ни история – Калчо Хинов – обяви за мото на своята дейност в мултинационалния ни дистрикт „Мирът и разбирателството на Балканите“. С действията си доказахме, че можем да изпреварим всички политически сили и да превърнем България в гарант на мира в Източна Европа.

Гордеем се, че българинът Стефан Драгоштинов написа „Симфония на мира“, с която бе ознаменувана осемдесетата годишнина на Ротари Интернешънъл в Маракайбо, Венецуела.

До средата на 2007 г. България бе в една в една ротарианска област заедно със Северна Гърция, Сърбия и Черна гора и Македония. С този многонационален дистрикт Ротари още веднъж доказа на света, че изпреварва политиките и може да обедини бизнесмени, интелектуалци и лидери в професиите в една организация, поставила си високата цел да служи на обществото.

На 1 юли 2007 г. България се отдели в самостоятелен Дистрикт 2482. От тогава до сега сме реализирани стотици общественополлезни проекти, проведохме две президентски конференции: „Приносът на Ротари за мира на Балканите“ и „Децата на България и Ротари“. През тези години Дистриктът е посрещал много ротариански лидери от целия свят.

Сега в България има 85 Ротари клуба с над 2000 ротарианци в почти всички големи градове. От възстановяването на ротарианското движение българските ротарианци са помогнали на нашето общество с програми и действия за над един милион долара. Гордеем се с 52 Ротаракт и 55 Интеракт клуба. Приехме призива на РИ Every Rotarian Every year, в резултат на което имаме над 400 носители на „Пол Харис Фелоу“ и над 20 Последователи на Пол Харис обществото, имаме и осем Големи дарители.

В България от 1995 година се издава и ротарианското списание, което е наследник на излизалия само през 1940 бюлетин „Ротари в България“. То е признато от Ротари Интернешънъл като регионално за славянските страни от Балканския полуостров.

Гордеем се, че българските ротарианци имат свой химн „Светът от добрина е сътворен“, който с удоволствие пеят на клубните срещи.

Гордеем се, че за тези 25 години, откакто Ротари се върна в България, станахме една от най-бързо развиващите се ротариански държави в света, защото ценностите на Ротари са типични за бита и душевността на българския народ.

Уважаеми приятели,

По повод 25-годишнина от възстановяването на Ротари в България списанието открива нова рубрика, посветена на юбилея. Редакцията се обръща към всички ротарианци от Дистрикта да изпратят материали и снимки за нашата служба и успехи през тези години, които с удоволствие и гордост ще публикуваме.

Наско Начев, издател

СКЪПИ ПРИЯТЕЛИ РОТАРИАНЦИ,

СЕПТЕМВРИ

Джон Джърм,
ПРЕЗИДЕНТ,
РОТАРИ ИНТЕРНЕШЪНЪЛ

През лятото на 1917 г., само няколко месеца след като САЩ влиза в Първата световна война, Ротари провежда осмата си годишна конвенция в Атланта. Въпреки че много ротарианци в този момент смятат, че конвенцията следва да бъде отменена, Съветът на директорите в крайна сметка се съгласява с Пол Харис, че тя трябва да се проведе, както е планирано. Сред тази несигурност и страх Харис пише като част от поздрав си на конвенцията някои от най-цитираните думи на Ротари: **Индивидуалното усилие, когато е добре насочено, може да постигне много, но най-голямото добро трябва непременно да дойде от обединените усилия на много хора. Индивидуалното усилие може да се обърне към индивидуалните нужди, но съвместните усилия следва да се посветят в служба на човечеството. Силата на обединените усилия не познава ограничения.**

Именно на тази конвенция президентът Арч Клъмф предлага Фонда на Ротари за дарения „за целите на правене на добро в света.“ Към силата на обединените усилия се присъединява нова мощност: тази на общите ресурси. Това е комбинация, която се оказва много успешна и полезна за работата на Ротари през последните 100 години. Днес е трудно да си представим Ротари без неговата Фондация. Тя беше основата, превърнала Ротари от организация на местни клубове в международна сила за добро със силата да променя света.

През тази ротарианска година, по случай стогодишнината на Фондация Ротари ние сме в града, където започна всичко: Атланта. 108-ата международна конвенция обещава да бъде една от най-възбудящите, с вдъхновяващи лектори и широка гама от сесии, за да ви помогнат да се издигнете във вашата Ротари служба. И разбира се, ще честваме подобаващо стогодишнината на Фондацията.

Независимо дали сте делегат на Конвенцията, не сте били от няколко години, или все още не сте присъствали, Конвенцията 2017 е тази, която няма да искате да пропуснете. Атланта е чудесна дестинация сама по себе си, с много храна, приятелски настроени хора и много местни атракции. Но истинската причина да посетите конвенцията е винаги самата тя, хората, идеите, вдъхновението и приятелството, които ще намерите там. За повече информация посетете www.riconvention.org.

Ще се видим в Атланта!

ОКТОМВРИ

През 1979 г. Джеймс Бомар-младши, президент на РИ, пътува до Филипините като част екипа в най-ранната фаза от програмата на Ротари по имунизирването на децата срещу полиомиелит. След като капва двете капки от ваксината в устата на едно бебе, вниманието му привлича подръпване на крачолата му от детска ръка. Бомар поглежда надолу и вижда братя на бебето, който искрено му казва: „Благодаря ви, благодаря ви, Ротари.“ Преди Ротари да се заеме със задачата на унищожението на полиомиелита, 350 хил. души (почти всички деца) се парализират всяка година. Това дете от Филипините е знаело точно какво е полиомиелит и е разбрало точно какво Ротари току-що е направило за братчето му.

Днес, 51 години след старта на ПолиоПлюс, децата във Филипините и във всички останали, без две страни в света, растат без познаването и страха от полиомиелита. Вместо 1000 нови случая на полиомиелит всеки ден, имаме по-малко от един средно седмично. Но докато страхът от полиомиелит изbledнява, изчезва и осъзнаването на болестта. Сега повече от всякога е жизненоважно да се поддържа информираността и ликвидирането на полиомиелита да се изведе на дневен ред в обществото и приоритетите на нашите правителства. Трябва да се уверим, че светът знае, че нашата работа да се изкорени полиомиелита още не е приключила, но е на път да се ликвидира окончателно коварния вирус.

На 24 октомври Ротари ще отбележи Световния ден на Полио. Приканвам всички да вземете участие чрез провеждане на събитие във вашия клуб, общност или онлайн. Идеи и материали са на разположение за изтегляне на всички Ротари езици на endpolio.org/worldpolioday, и можете да регистрирате вашето събитие с Ротари на същия линк. Можете също да се присъедините към мен и десетки хиляди ваши приятели ротарианци за предаване на живо по целия свят в 18:00 Източно време от Центъра за контрол и превенция на заболяванията в Атланта, САЩ. Аз ще бъда там заедно с директора на ЦКПЗ Тъм Фриден, други експерти и вдъхновяващи лектори, споделящи вътрешен поглед към науката, партньорствата и истории на хората за полиомиелита.

Сега е невероятно възбудящо време да бъдеш ротарианец. Ние набираме инерция за финалните метри: до края на ПолиоПлюс и началото на един свят без детски паралич. Това наистина е един шанс: веднъж завинаги да ликвидираме Полио сега, чрез Ротари в служба на човечеството.

Калян Банерджи,
ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА СЪВЕТА
НА ПОПЕЧИТЕЛИТЕ
НА ФОНДАЦИЯ РОТАРИ

Грамотността предлага ключ към по-добро бъдеще

Преди няколко месеца в това списание прочетох история за човек на име Карл Сандърс, член на Ротари клуб Кеноша, Уис. Сандърс развил успешен бояджийски бизнес независимо от факта, че не може да чете – срамна тайна, която той се бори да запази за себе си. Тази история ме изненада малко. Мислех, че неграмотността е проблем, най-вече за хората в бедните страни, а не ротарианци в САЩ. Но ситуация „Сандърс“ не е толкова необичайна. Дори в една богата страна като САЩ, на милиони хора им липсват някои основни умения за четене. Историята „Сандърс“ има щастлив край. Той споделя тайната си с колега ротарианец, който го насочва към местна програма за грамотност и го насърчава, докато се бори с уроците по четене.

Нашата Фондация Ротари иска да създаде повече такива щастливи финали, а и не липсват хора, които се нуждаят от тях. Днес повече от 750 милиона възрастни в по света са неграмотни.

За 2015-16 г. Фондацията одобри 146 глобални субсидии на стойност 8,5 милиона щ.д. за подкрепа на проекти за основно образование и грамотност в света. Проектите са разнообразни: от осигуряване на компютри и ученически пособия в Гана до спонсориране на програма за домашни занимания след училище в САЩ и програма за ромските момичета в Босна за развитието на грамотността и наставничество, един проект, който се занимава с неравнопоставеността между половете, съществуваща в много части на света. В моята страна Ротари се занимава с грамотността през последните няколко години. Индия е с население от 1,2 милиарда, от които 75 процента грамотни. Неграмотността се наблюдава главно в селските райони, там живеят повечето хора. Така Ротари в Индия се присъедини към правителството за борба с неграмотността, особено сред жените, тъй като грамотните жени създават грамотни семейства, осигуряват по-добро бъдеще за всички. Наистина цифрите са зашеметяващи, но когато това бъде направено, резултатите ще са невероятни.

Тъй като септември е Месец на основното образование и грамотността, нека да мислим за милионите хора, чиито шансове за успех остават блокирани от неграмотност. Нашата Фондация помага на много от тях, но с ротарианската подкрепа и съпричастност можем да направим много повече.

ОКТОМВРИ

Празнувайте Световния ден срещу полиомиелита

В работата ни по унищожаването на полиомиелит забелязахме смущаваща тенденция: хората в много страни на света мислят, че полиомиелитът вече не съществува. Дори и някои от нашите членове, особено по-младите ротарианци, родени след разработването на ваксина срещу полиомиелита, предполагат, че тъй като заболяването не поразява хора в неговата страна, то вече не е проблем.

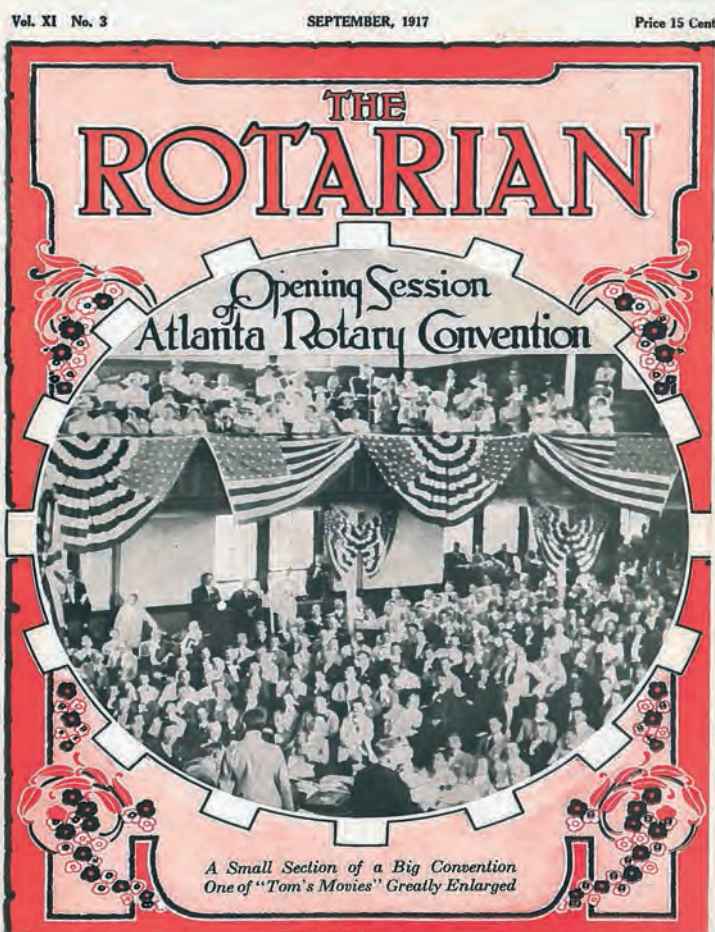
С цел да напомняме, че това заболяване е на разстояние само един полет със самолет, Ротари отбелязва ежегодно през октомври Световния ден на Полио. В годините това се случва по различни начини. Клубовете набираща средства или осветяваха емблематични структури в страната си с надписи End Polio Now. В последно време заедно с някои от нашите знаменитости и посланици създадохме предавани на живо събития с участието на изтъкнати експерти на общественото здраве и журналисти.

Тази година си партнираме с Центъра за контрол и превенция на заболяванията (CDC) на САЩ, който ще бъде домакин на предавано на живо събитие в централата си в Атланта. Том Фриден, директор на CDC, и Джефри Клугер, главен редактор на Time magazine, отговарящ за раздела наука и здраве, ще бъдат в компанията и на други обществени здравни експерти за обсъждане на основните етапи, обещаващи разработки и оставащите предизвикателства в борбата за премахване на детския паралич.

Ние искаме ротарианците да отбележат Световния ден на Полио не само в Атланта. В действителност бихме искали да видим най-малко 1000 събитията за Световния ден Полио навсякъде по земята. Препоръчвам ви да домакинствате гледане на предаването на живо на събитието и да организирате набиране на средства. Не забравяйте да регистрирате своето събитие на www.endpolio.org/worldpolioday, където можете да намерите и ресурси, за да му помогнете да бъде успешно.

Полио е все още тук, въпреки че броят на случаите е намалял с повече от 99,9% от 1988 г. насам. Почти сме успели, но докато броят на случаите достигне нула, детският паралич остава заплаха за всички нас. Световният ден на Полио предлага възможност да споделите това жизненоважно съобщение с вашия клуб и вашата общност.

Kalyan Banerjee

От архивите на The Rotarian

Септември 1917. Само секунди преди първото споменаване на дарителския фонд, който в крайна сметка се превърна в Ротари Фондацията, мирът става област на фокус на Ротари. В резолюцията от Атланта е подчертано, че Ротари клубовете „трябва в тяхната общност да подготвят планове за разяснение на причините за войната и справедливата кауза на съюзниците в Първата световна война.“ В редакционната статия от този брой се разглежда въпросът как клубовете ще могат да прилагат Директивата от Конвенцията в Атланта, както и бизнес обръщението „Изкуството да продаваш – Себе си.“ По-нататък се съобщава, че по време на своето изложение създателят на реклами и писател Джеймс Елиът така се вдъхновил при речта си, че се качил на секретарската маса на Чесли Пери така, че да вижда по-добре присъстващите.“

Поглед към Ротари

към 27 май
*към 31 март

Ротари

Членове*:
1 235 100

Клубове*:
35 247

Ротаракт

Членове:
216 062

Клубове:
9394

Интеракт

Членове:
465 474

Клубове:
20 238

ЗА БЕЗКОРИСТНА СЛУЖБА

ЦЕЛТА НА РОТАРИ е да насърчава и развива идеала за служба на обществото като основа на достойно начинание, и в частност да насърчава и възпитава:

- 1 Създаването на познанства като възможност да бъдеш полезен и служиш;
- 2 Високите етични норми в бизнеса и професията, признаването на значимостта на всяко полезно занятие, както и стремежа на всеки ротарианец да защитава името на своята професия и да служи на обществото;
- 3 Прилагането на практика на идеала за служба в личния живот, бизнеса и обществения живот на всеки ротарианец.
- 4 Международното разбирателство, добрата воля и мира чрез приятелство на бизнесмени и професионалисти от цял свят, обединени от идеала за служба на обществото.

ЧЕТИРИСТРАНЕН ТЕСТ за онова, което мислим, казваме или правим.

1. Това ли е ИСТИНАТА?
2. СПРАВЕДЛИВО ли е спрямо всички, които засяга?
3. Ще създаде ли това ДОБРОНАМЕРНОСТ и ПО-ДОБРИ ПРИЯТЕЛСТВА?
4. Ще бъде ли от ПОЛЗА за всички, които засяга?

РОТАРИАНСКИ КОД НА ПОВЕДЕНИЕ

Следният код на поведение е приет за употреба сред ротарианците

КАТО РОТАРИАНЕЦ, аз ще:

- 1 Ще действам почтено и с високи етични стандарти в моя професионален и личен живот
- 2 Ще взаимодействам честно с другите и ще се отнасям с тях и заниманията им с респект
- 3 Ще използвам професионалните си умения чрез Ротари, за да: напътствам младите хора; да помагам на тези със специални нужди; да подобрявам качеството на живот на моята общност и по света
- 4 Избягвам действия, които рефлектират негативно на Ротари или други ротарианци

С Ротари по света

Ротари новини накратко

1] СЕВЕРНИ МАРИАНСКИ ОСТРОВИ

Десетки ротарианците от Ротари клубовете на Сайпан и Токио Южна Хачиожи, Япония, направиха панихида в Банзай Клиф, където хиляди японски войници и цивилни намериха смъртта си по време на американското нахлуване през 1944 г. Токийските ротарианци Масанори Каживара и Тадафуса Фудживара, будистките свещеници, водеха възпоминанието за Втората световна война през април. „Имаше силен вятър и морето изглеждаше много синьо“ — казва Кунихиде Накамура от клуба на Токио Южна Хачиожи. „Представихме си всички онези, които са скочили в морето, и не можехме да спрем сълзите си - добавя Къртис Данко, паст президент на Ротари клуб Сайпан - Историята на войната в Сайпан е оставила петно върху нашия красив остров, с тези посещения можем да се надяваме да намерим покой отново.“

По време на посещението ротарианците от Токио предадоха на своите колеги от Сайпан чек за 2000 долара за възстановяване от тайфуна Соделор, заедно с предишно дарение от 2500 долара за ремонтните дейности след бурята, която причини големи щети на острова и цяла Азия през 2015 г.

От Брад Уебър

Смята се, че 22 000 японски цивилни са загинали по време на битката на Сайпан, повечето от самоубийство.

2] САЩ

В продължение на шест десетилетия театрално ориентираният Ротари клуб Хамилтън, щата Охайо, поставя шоу под светлината на прожекторите. Шумната постановка на мюзикъла „Шрек“ през март привлече 1922 посетители за четири изпълнения и набра около 10 500 долара, за да осигури стипендия за колеж и подкрепи местни неправителствени организации. Докато не-ротарианци заучаваха ролите си (Сидни Хигинс, дъщеря на член на клуба, играеше главната женска роля), ротарианците бяха ангажирани с „домакинската работа“: подготовката на сцената, продажбата на билети и рекламни програми, наред с други задължения. 56 от членовете на клуба са доброволци.

Шри Ланка, ранен успех в премахването на детския паралич в Югоизточна Азия, видя последния си записан случай на заболяването през 1993.

5] ЛИВАН

Членове на Ротаракт клуб Бейрут-УСД от Университета в Сейнт Джоузеф в Бейрут и Ротари клуб Бейрут в партньорство с ливанската хранителна банка праз май раздадоха храна и вещи от първа необходимост на повече от 70 бедни семейства, включително оборудване за готвене, телевизори и сателитни чинии на повече от 15 семейства. Начинанието на стойност 4000 щ.д. беше финансирано с постъпленията от френско тематично парти през януари с участието на над 400 празнуващи. „15 активни членове работеха усилено, за да постигнем мисията на Ротаракт за служба на обществото и насърчаване на отговорно гражданство сред младите хора“ - казва Мохамад ал Хюсейни, паст президент на Ротари клуб в Бейрут.

3] КОЛУМБИЯ

Ротари клуб Богота Сентенарио помага на предприемачи да избягат от бедността чрез непрекъснато разширяващ се проект за микрокредити. Инициативата започва през 2007 г., като са осигурени 9700 щ.д. под формата на дарения от 150 до 300 долара за 75 начинаещи бизнесмени. 98 на сто от кредитополучателите изплатили директните заеми. Втората част на програмата осигурява кредити на 145 бенефициенти, всички от които са изплатени. В третата си, настояща фаза, проектът разпределя 67 000 долара, осигурени от вноски на Ротари клубовете в Северна Калифорния и Колумбия и грант от Фондация Ротари. Членове на клуба напътстват предприемачите в областта на счетоводството, планирането и поставянето на цели в рамките на „групи за солидарност“, които помагат да се гарантира взаимен успех. Клубът е подпомогнал и проект за микрокредитиране за глобална субсидия, ръководена от Ротари клуб Богота-Чапинеро. 1

4] ШРИ ЛАНКА

През октомври миналата година ротарианци и техните приятели и роднини шофираха около петдесет мили през шест района на Шри Ланка в камиони и коли, украсени с End Polio Now стикери. Ротари клуб Негомбо организира конвой от 86 превозни средства за Световния ден на Полио (24 октомври), за да призове към бдителност срещу заболяването. „По пътя „Полио Free World“ конвойът беше посрещан от ротарианци от клубовете на Памунугама, Ватала, и Джеда-Кандана, които аплодираха автомобилистите, включително ескортиращия екип от мотоциклети“ - казва Аджит Верасинге, паст президент на клуба Негомбо.

За участниците в Кон-
венцията е предвидена
специална прожекция
на „Отнесени от вихъ-
ра“ в историческото
кино „Фокс“

от Брайън Смит
фотографии: Франк Ишман

От ширналата се зеленина на Олимпийския юбилеен парк до легендарния залесен участък на улица „Прасковена“, Атланта е Велика като „Отнесени от вихъра“.

ЮЖНЯШКИ КОМФОРТ

За разлика от някои части на Американския юг (гледам към теб, Тексас), Атланта не се хвали с размери. Но местните знаят за нейната жегла, огромното летище, дълбоко наслоената история и изключителното гостоприемство, когато става въпрос да накараш посетителите да си прекарат добре.

Като местен, извършил още непростения грях (от семейството ми поне) да отпътува при янките, аз съзнавам правотата си да правя излияния за града, който съм напуснал, и да опиша някои от неговите тайни, както и някои забележителности. Добрата новина е, че голяма част от „извисяването“ на Атланта е събрана в относително компактен участък на сега разрастващия се център на града, на няколко минути пеша от Световния конгресен център на Джорджия, където Международната конвенция на Ротари ще се провежда от 10 до 14 юни.

Музеят на Кока-Кола ще бъде домакин на гурме вечеря за ротарианци

Не много отдавна споделих на майка ми предпочитанието си за Persi пред Кока-Кола. Тя ме обвини във Вероотстъпничество. По тези места газираната напитка пада малко под Рет Бътлър като любима градска икона. В това ще се убедите от музея „Светът на Кока-Кола“, простиращ се на 92 000 кв. м, на стойност 97 милиона щ.д., където във фоайето ви посреща 9-метровата бутилка Кока-Кола в стъклена колона. Ще се дивите на Кока-Кола бутилки скулптури, създадени за летните олимпийски игри и работи от 1996 г. от артисти от цял свят. Най-навътре ще намерите „Трезора на тайната формула“, а зад кулисите ще видите как газираният фаворит се бутилира и да, има безплатни мостри.

По-малко симпатичен, но дълбоко убедителен е един нов музей наблизо: Центърът за граждански и човешки права. Точно на север от Олимпийския парк, недалеч от родното място на преподобния

Мартин Лутър Кинг на Оубърн авеню, Центърът отвори врати през 2014 г. Сред неговите три етажа артефакти ще намерите интерактивен експонат на обяда, където можете да седите със слушалки и да чуете подигравките, на които са били подложени протестиращите в движение-то за граждански права.

От другата страна на парка се издига Централата на CNN. Посетителите могат да направят една обиколка на студио с възможност да седнете зад бюрото на водещ и да посетите нюзрум на кабелния гигант, дори да зърнете Улф Блитцър и известната му брада.

Като град за хранене дори и най-ревностният местен трудоно ще сравни Атланта със Сан Франциско или Ню Йорк. Но сцената за хранене на града е „наводнена с нови разработки“, според списание Атланта, включени са и ресторанти като Gunshow, наименувани на готвачи си, които

не се хвалят със своите майсторски ръце, а със „смела, игрива храна, рифове на говеждо с тартар и китайски кнедли, та дори отживелица като края на шоуто говеждо Уелингтън“.

На няколко мили от центъра на града, в модерния Decatur, No. 246 се отличава с нова италианска кухня на местната знаменитост готвача Форд Фрай. Кевин Ратбън Стейк сервира говежди пържоли, които биха накарали и тексасец да се оближе. И кой може да откаже пъстърва от Северна Каролина, залята с майонеза и бекон в Cakes & Ale? В бляскавия квартал на Атланта „Бъкхед“ Рибният пазар предлага морски дарове, доставяни ежедневно, а хип Ария се приземява в списъка на списание Esquire за най-добрите в най-страната.

За мен обаче съществува само една задължителна дестинация, която препоръчвам. Не, това не е скрит скъпоценен камък. Големият червен знак „V“ оповестява

Varsity, в действителност всички, освен магистралните работи, се отклоняват към просторната алея, която ги отвежда до най-голямата Верига ресторанти за коли в света за чили чийзбургер и Varsity оранжада.

Първоначално името на ресторанта е „Жълтото сако“ (намигване към псевдонима на спортните отбори в Джорджия Тек, където основателят Франк Горди стартира оригинала през 1928 г.) Преименувано на Varsity, след като през него преминава свързката (Interstate 75/85) на Атланта за магистралата и се мести към сегашната си централна локация. (Има също шест други обекта.) Ресторантът, замръзнал във времето, арт деко структура, обзаведена в бордо, се простира върху две пресечки, достатъчно, за да се настанят 800 хранещи се вътре и 600 коли отвън. За местните жители Varsity е много повече от ресторант, понякога, поне за мен. Дядо ми ме водеше там след игрите на Little League; „Удари хоумрън и ще ти купя шоколадов шейк“. А

родителите в цяла Атланта знаят, че най-бързият начин да се потуши кавга на задната седалка е заплаха да се отмени обещаното пътуване до Varsity. Това е по-голямо, не принудено семейно хранене за хора, чиято представа за синтез е смес от кетчуп и горчица, и където най-близкото нещо до приветствие е безцеремонното „К`во ще искаш?“ - неофициалното обръщение на Вечно забързаните сервитьори.

След хапването вземете сувенир от място, което предлага повече от ножовете за рязане на сладкиши в мола. Опитайте пазара в Понс, на 15 минути с кола от центъра на Конвенцията. Опитайте меген сладолед, докато сърфирате през Ponce Denim Co. или луксозната галантерия на Q Clothier. Вземете си ламе в кафе-бар „Танцуващите кози“, първия бизнес, започнал в реставрираната сграда на Sears, Roebuck, и отскочете до Boogaloos Boutique или Citizen Supply, където местните жители демонстрират занаятчийски стоки.

Ако предпочитате да пропуснете пазаруването, разхладете се обратно при Фонтана на пръстените в Олимпийския парк, най-големия интерактивен фонтан в света. Децата го обичат и когато температурите се покачат, възрастните също.

За водно преживяване от друг вид посетете близкия аквариум Georgia. Да, Всеки голям град, изглежда, има по един, но това 10-милионно галонно чудо е най-големият аквариум в света до 2012 г., когато Marine Life Park в Сингапур грабна титлата. Аквариумът разполага със седем основни изложби - включително най-новото си допълнение, галерия с Делфинови приказки. Изложбата включва закрит стадион, където около една дузина делфини изпълняват половинчасово шоу. Заслужава да се види, но моят любим експонат с голяма преднина е Ocean Voyager - 6.3 милиона галона соленоводен хабитат, който е един от най-големите по рода си и е единственият в Северна Америка с китови акули.

*Каменната планина
съдържа артефакти и
истории от 12 хиляди
години. Само на 30 мин.
с кола от центъра на
Атланта*

Сигнал удобно в гигантската зала за наблюдение, гледайки през стъкло от пода до тавана, ще видите скатове - Включително Нанди, спасен от мрежи за акули, защитаващи бреговете на Южна Африка – и кълба от яркооцветени екзотични риби като златен Trevally, испански hogfish, и пурпурни snappers да се плъзгат в море от брилянтно синьо. Когато си мислиш, че е невъзможно да си по-удивен, китова акула колкото Моби Дик, призрачно бяла, огромна – под нещо като боен ескорт на десетина риби пилоти, минава бавно, в мъчаливо Величие.

От друга страна, няма нищо мъчаливо в близката Зала на славата на колежанския футбол. От момента, в който влезете в Quad и срещнете Високата като небостъргач стена на каски от над 700 университета, Ви удря звуков бараж. Коментаторите крещат от известните мачове, тътенът при отбелязани голове се разпростира в музея. Можете дори да чу-

ете собствените си емблематични моменти, дърпате слушалки и микрофон, за да дадете тон на игра с такива чудеса, като Nail Mary паса на Дъг Флюти, който даде на Бостънския колеж неочакваната безсмъртна победа над силно фаворитизирания университет на Маями Хърикейнс през 1984 г.

След като разгледате Центъра, може да вземете кола под наем и да направите кратко пътуване до едно от любимите ми места в цяла Джорджия: Каменната планина.

Висока около 520 метра, от кварцмонзонит, планината излъчва сивота, плешивина и е малко отблъскваща. В този случай, „голямата“ хвалба - че това е най-голямото на света парче изложен гранит – не е съвсем вярно. Гранитът е сред материалите, но само един от многото.

Знаковото изображение на планината, най-големият барелеф в света, изобразява Робърт Лий, Стоунуол Джаксън и Джеферсън

Дейвис. (Ако Ви напомня по-малкия релеф на планината Ръшмор, това не е изненада. Той е по-известен и е създаден след този от същия скулптор.)

Всичко, което знаех като дете, е колко забавни са екскурзиите до върха, пуснати като лунен пейзаж, по наклона на западната страна и страшното усещане да ходиш и надничаш през отвесния склон. При последното ми посещение взех въздушния трамвай, не по-малко драматичен изглед, преминаващ като в мъгла от сива история.

Като говорим за това, Атланта има история, Въпреки своята младост (няма дори и 200 години). Това е, което ме доведе до една от най-полезните в Атланта, ако не и най-известните атракции: Историческият център - базиран на 33 акра, разполага с няколко исторически структури, Включително Къщата на лебедите, Фермата на Тули Смит, и Дървената семейна горска къща.

Фонтаните в олимпийския парк предлагат прохлада за деца и възрастни.

Неговото бижу обаче е колекцията от Гражданската Война. Тя Включва общи елементи: саби, пушки, рединготи в синьо-сиво, сърцераздиращо лични: писма до дома, написани с перо на очукано бюро; чифт кръгли очила с телена рамка, лявата рамка - смачкана до крив правоъгълник; столова, надраскана и нацърбена; и разбита се, реликви от похода на съюзния генерал Уилям (Шърман към морето и най-сърцераздиращия момент, когато той изгаря Атланта до пепел.

Прекосете сградата и ще намерите Атланта в изложба от 50 предмета, Включваща саморъчно написаната реч на Мартин Лутър Кинг за Нобеловата му награда за мир през 1964 г., отливка за бутилки Кока-Кола от 1915, бухалката, която бейзболната легенда Ханк Арон използва, за да удари 600-я си хоумрън; и филмов плакат за „Отнесени от Вихъра“ (от книгата на Маргарет Мичъл, чиято къща, управлявана като историческо наследство, Все още

стои на ъгъла на улица Peachtree и 10 улица).

Сред 50-те обекта има един, който за мен е характерен за Атланта: Розовото прасе на Рич. Колеген любимец в отдавна несъществуващия универсален магазин на Рич в Атланта, Розовото прасе е зурлообразен път с моно-релсово влакче.

Заедно със сестра ми се качваме на това глупаво нещо всяка година и то си остава един от любимите ми спомени в този град - място, където ще Ви сервират студен чай сладък като сироп, освен ако не го поискате по друг начин и резени от най-добрите праскови в света; където Мери Мас предлага от най-доброто пържено пиле на Юга и където местните жители говорят със закръглени гласни. Хората в Атланта са приятелски настроени, отворени и бързо се усмихват, ще Ви помогнат, ако сте се загубили. В зависимост от това, кого ще срещнете, може дори да бъдете поканени на вечеря в неделя.

Научете повече на
www.rotary.org/foundation100.
 Регистрирайте се
 сега и спестете до \$ 150.
 Таксата за
 ранна регистрация за
 Конвенцията през 2017 г.
 е \$ 340 за ротарианците
 и \$ 70 за членовете на
 Ротаракт
 до 15 декември.
 Регистрирайте се днес
 на
www.riconvention.org.

ДИМИТЪР ДИМИТРОВ

Дистрикт губернатор 2016-17
Дистрикт 2482 България

Независимо какво правим,
никога няма да постигнем траен прогрес, който да издигне хората
от бедността, освен ако не ги научим да четат и пишат
и да имат основни познания по аритметика.
Никои дори не може да стъпи на най-ниското стъпало
на икономическата стълбичка без тези основни умения.

Глен Кинрос, паст президент на РИ

УВАЖАЕМИ ПРИЯТЕЛИ,

Грамотността е способността на човека да се учи, да разбира, да интерпретира, да създава, да обменя и да общува. Тя е продължителен и непрекъснат процес на обучение и/или учене, който позволява на човека да постигне целите си, да развие знанията и потенциала си, както и да участва пълноценно в обществото, към което принадлежи. Неграмотността увеличава пропастта между онези, които са привилегировани и живеят в относителна сигурност, и оцетениите и изтласканиите в периферията, без работно място, живеещи в несигурност, изолирани и изключени от обществения живот.

В световен мащаб за 67 милиона деца образованието е недостъпно. Повече от 775 милиона младежи над 15 години са неграмотни. В България неграмотните над 9-годишна възраст са 112 778, а броят на тези, които никога не са посещавали училище, е 81 000, или 1.2% от населението, навършило седем и повече години.

Ротари Интернешънъл обръща сериозно внимание на този световен проблем чрез една от зоните на фокус на Фондация Ротари: „Основно образование и грамотност“. Нашите членове подкрепят образователни проекти, които предоставят технологии, обучение на учители или екипи за професионално обучение. Целта ни е да подпомогнем и укрепим капацитета на общностите в помощ на основното образование и грамотността.

Новият проект на Ротари клуб Пловдив-Филипопол „Грамотност чрез четене“ е подкрепен от Министерството на образованието и науката и Съюза на българските учители. Надявам се този проект да намери съмишленици и сред другите клубове и да се превърне в дистриктен.

Докато съществуват мисията и мотото на Ротари, винаги трябва да се отзоваваме на необходимостта от промяна. Част от бъдещата ни задача като ротарианци е да знаем потребностите на нашата организация и на общностите, на които служим, като непрекъснато подобряваме своята информираност за това „Какво е Ротари?“

През месец август посетих Ротари клубовете Благоевград-Център, Гоце Делчев, Сандански, Банско-Разлог, Шумен, Варна-Евксиноград, Провадия, Тутракан и Силистра. В клубовете има единомислие по проекти, приятелство, устрем и настроение за промяна.

На 22 септември ще се проведе традиционният Ротари маратон – обиколка на язовир „Батак“, с първо издание през 2006 г. Маратонът е наследник на туристическата обиколка „Алеко“ с над 50-годишна традиция. Организира се в чест на Деня на независимостта на България от Ротари клубовете Пазарджик, Пазарджик-Бесара, Панагюрище, Велинград и Пловдив-Филипопол. Основна цел на спортното събитие е здравословният начин на живот и ползите от него.

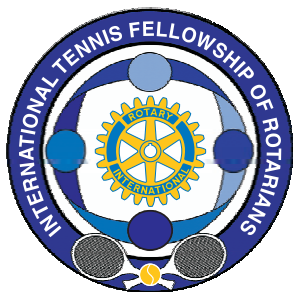
Приятели,

Известният мислител по теория на управлението и бизнес мениджмънт Питър Дракър е казал: „Ако си мислите, че образованието е скъпо, пробвайте с невежеството“. Нека помислим за нашето „утре“, като присъединим повече хора към Ротари и заедно направим промяната.

Ваши в Ротари
Димитър Димитров

РОТАРИ В СЛУЖБА НА
ЧОВЕЧЕСТВОТО

От 20 до 28 август България бе домакин на XII световно първенство по тенис за ротарианци. Престижният курорт „Албена“, на българското Черноморие предостави прекрасни условия на почитателите на тениса на корт и техните семейства от 10 страни на 4 континента да се наслаждават на играта, приятелството и прекрасната природа.

Още в съботния ден на кортовете пред хотел „Калиона“ започнаха да се регистрират участниците в първенството. Оформиха се няколко националности с впечатляващо присъствие: българското бе разбираемо; румънското – логично, за някои от тях „Албена“ е по-близо, отколкото за софиянци; но изненадата дойде от Естония със състезатели във всички категории; тук бяха представители и от Хърватска, Турция, Италия, Великобритания, САЩ, и забележете – Марта Фернандес от далечен Парагвай.

Председателят на Организационния комитет Атанас Атанасов, заобиколен от верни помощници (съпругата Цвета и трите дъщери), и вещият по всички въпроси Петър Рагушев и съпругата му Ирена посрещаха сърдечно всички.

XII СВЕТОВНО ПЪРВЕНСТВО

Цялата програма бе синхронизирана и с ротарианските клубове от региона: Варна, Добрич, Балчик и Каварна с помощта на секретаря на ITFR в България Господин Пейчински и директора на турнира Слави Сербезов.

Още Вечерта на кортовете най-нетърпеливите бяха поздравени за добре дошли от Атанас и Еужин Макниълс – президент на ITFR, и разбира се, станалите традиционни вече канонади от фойерверки.

В неделя още в 8.30 осемте корта бяха на разположение на близо 80 състезатели от 17- до 76-годишни. Те трябваше да изиграят над 200 мача, за да се определят най-добрите и най-изгръжливите.

Церемонията по тържественото откриване на XII световен шампионат се състоя Вечерта в атрактивното в „Албена“ заведение „Фиеста България“. Губернорът на българския Дистрикт Димитър Димитров обяви първенството за открито и пожела много нови приятелства на състезателите. Вечерята продължи с тричасова програма „Вижте България“ с много традиционни храни, напитки и танци и завърши с поразяващия всички култов танц на нестинарите.

В следващите дни от кортовете се чуваха ударите на ракетите, свистящите топки и радостните или самоупрекващи се гласове на състезателите.

ПО ТЕНИС ЗА РОТАРИАНЦИ

Главният съдия Любо Багински от БФТ(партньор на турнира) изнасяше схемите, попълваше резултатите и започнаха да се оформят фаворитите в отделните категории. Цялата информация се качваше незабавно на сайта на турнира и в ITFR.

Традиция е при провеждане на тези състезания в програмата да се предвиди време, в което участниците да опознаят страната домакин, както и в неформална обстановка да споделят контакти, житейски преживявания и планове.

Третият ден от програмата включваше целодневна екскурзия в Североизточна България. Няма да се спирам на красотите на този край. Само ще спомена впечатляващите нос Калиакра, Двореца и Ботаническата градина в Балчик, Камен бряг и Вкуснотиите на мидената ферма „Дълбока“.

Следобед на петия ден голяма част от състезателите и техните семейства посетиха Варна. Ротарианците от морската ни столица се гордеят с приноса си в реставрирането на Малките и Големите терми и с най-старото обработено злато в света, експонирано в Археологическия музей.

Оставаха два дни до края на шампионата. Напрежението рязко нарасна. Отпадналите в първия и втория кръг играеха в утешителен кръг, който не отстъпваше по емоции на фаворитите. А те вече бяха на крачка и виждаха в ръцете си оригиналните купи на турнира, дело на шуменския скулптор и художник, а също и член на Ротари клуба Румен Михайлов.

Вечерта преди финалите организаторите решиха подложат на изпитание отново танцовите, певческите и кулинарните възможности на участниците в турнира. Комплекс „Рай“ даде прекрасна възможност всичко това да се случи, а тези, на които бяха останали мъничко сили, опитаха и

все още непопулярния плажен тенис.

Последен ден: финали и галавечеря. До този момент не разказахме за нито една среща от турнира. Не защото на червените кортове не беше интересно. Беше. Но това е вътрешното усещане, което състезателите преживяват емоционално. Искам да подчертая уважението и приятелското отношение, което цареше на кортовете, на трибуните за зрители, навсякъде, където се срещаме в комплекса с отличителните бажове за турнира.

В 17.00 часа и последният мач беше изигран. Предстоеше церемонията по награждаване на победителите. Най-подходящото място за това бе Казино-Вариетте „Албена“. 13 комплекта купи чакаха призьорите в отделните категории. Доминираха българите, естонците и румънците (Виж класирането в таблицата). Но наг всички бяха Цветелина Атанасова и Петър Рагушев, които заедно завоюваха общо шест златни и сребърни отличия.

Председателят на Организационния комитет Атанас Атанасов благодари на всички участници и спонсори, на клубовете и ротарианците, които помогнаха в организацията на събитието, като подчерта специалното участие на младия Светльо Томчев, член на интеракт клуба на Сливен, който заедно с баща си, бяха дошли само за да участват като доброволци. По време на церемонията Атанас Атанасов съобщи, че в първенството участват и ротарианци от клуба в Асколи-Пичено, където беше центърът на голямото земетресение отпреди няколко гена и обяви инициативата да помогнем с средства на тамошния клуб в полза на пострадалите. За половин час бяха събрани 3000 евро, предоставени на Андреа Джентиле и Джиро Чироза от РК Асколи-Пичено.

Каузата на световното първенство беше в полза на инициативата на РИ за край на полиомиелита. В специалния фонд ще бъдат приведени над 10 000 лв.

Всички се насладиха на богатата фолклорна програма. Следващият XIII световен шампионат по тенис за ротарианци ще бъде по време на Конвекцията в Атланта, САЩ.

Наско Начев,
състезател

Победителите в турнира

Жени/индивидуално

1. Ханге Верда Енигъон – Турция
2. Цветелина Гочкова – България

Жени/двойки

1. Майе Томикас-Тийя Теесалу – Естония
2. Цветелина Гочкова-Агреана Атанасова – РК Шумен

Смесени двойки

1. Цветелина Гочкова-Петър Рагушев - България
2. Марта Фернангез (Парагвай)-Балаж Вех (Унгария)

Мъже/индивидуално – до 45 г.

1. Иво Христов – РК Варна-Евксиноград
2. Балаш Вех-Унгария

Мъже/индивидуално – над 45 г.

1. Петър Рагушев – РК Варна-Евксиноград
2. Стелиан Георгиев – РК Варна

Мъже/индивидуално – над 55 г.

1. Вело Кухи – Естония
2. Антун Петрич – Хърватска

Мъже/индивидуално – над 65 г.

1. Андреа Джентили – Италия
2. Калию Айгро – Естония

Мъже/двойки – до 120 г.

1. Петър Рагушев-Любомир Георгиев – РК Варна-Евксиноград
2. Имре Сабо-Милян Сопоян – Румъния

Мъже/двойки – над 120 г.

1. Джеордже Игнат-Джеордже Стеф – Румъния
2. Томислав Маравич-Млаген Новакович – Хърватска

Утешителен – мъже 45+

1. Вито Телеска – Италия
2. Радослав Петков – РК Казанлък

Утешителен – мъже 55+

1. Григор Михов – РК Пловдив
2. Красимир Братанов – РК Плевен Центрум

Утешителен – мъже/двойки – до 120 г.

1. Валмар Рауд-Тормо Томпсън Естония
2. Агриян Молнър-Гаврил Сута – Румъния

Утешителен – мъже/двойки – над 120 г.

1. Вело Кухи-Калию Айгро – Естония
2. Григор Михов-Наско Начев – РК Пловдив

ОФИЦИАЛНА ВИЗИТА НА ГУВЕРНЬОРА В Д-2482

Ротари клуб Златоград-Неделино – 01.07.2016 год.

Срещнах се със зам.-кметовете на община Златоград и община Неделино.

На 02.07.2016 г. Златоград стана домакин на ротарианска асамблея по приключването на годината, размяната на огърлиците и започването на новата ротарианска година в зона 9 на клубовете - Златоград-Неделино, Смолян, Кърджали и Момчилград с гости от Чанак кале-Република Турция и секретаря на Дистрикт 2440 – Турция (Шабан Рогоглу).

От 17 ч. на градския стадион бе открита фитнес площадка на открито, която е реализирана по партньорски проект на Интеракт клуб Златоград и Ротари клуба с подкрепата на Община Златоград.

По повод 25 години от възстановяването на Ротари в България ротарианците от четирите клуба засадиха 25 рози и създадоха Алея на Ротари на Централния площад в града. Всеки клуб гари по шест рози и една засади аз.

Ротари клубовете Хасково и Хасково-Ауга - 07.07.2016 год.

Среща с кмета на община Хасково Добри Беливанов, пресконференция за местните медии, последвана от срещи с бордовете и клубовете Хасково, Хасково-Ауга, Ротаракт и Интеракт.

Едно Вълнуващо за мен преживяване.

Ротари клуб Бургас – 11.07.2016 год.

Един от първите клубове в България. В своята дейност той следва принципите на Ротари за осигуряване на хуманитарна помощ преди всичко чрез организиране, координиране и реализиране на цялостни хуманитарни проекти в полза на хората от Бургас и региона.

Мото на 2016-17 година: ЕНЕРГИЯ И УСМИВКА.

Среща с Ротари клуб Бургас-Приморие – 12.07.2016 год.

Клубът следва основните цели на Ротари за служба на обществото и отговаря на изискванията за ефективен и успешен Ротари клуб.

Ротари клуб Бургас-Пиргос – 14.07.2016 год.

Един клуб, сплотил хора на различна възраст и с различни професии, водени от стремежа да съхранят и развият един успешен и ефективен клуб, който реализира устойчиви проекти в служба на обществото.

Мото на 2016-17 година: УСТОЙЧИВОСТ И РАЗВИТИЕ.

Ротари клуб Созопол – 13.07.2016 год.

Като „морски“ клуб е атрактивен и привлекателен със своята дейност, атмосфера и Възможности. Мото на 2016-17 година: УСПЕХ ЧРЕЗ ПОСТОЯНСТВО.

Млад клуб, който се доказва като един от сериозните и стабилни клубове в България. Мото на 2016-17 година: ПРИЯТЕЛСТВО.

Посещението беше предшествано от среща с кмета на община Айтос Васил Егрев в присъствието на АДГ Петя Казакова, президента на Ротари клуб Айтос Тодор Тодоров и секретаря на клуба Иван Генчев.

Ротари клуб Айтос – 15.07.2016 год.

Ротари клуб Благоевград-Център – 01.08.2016 год.

Един клуб, съхранил клубните и народните традиции и приел нормите на Ротари като част от живота на всеки ротарианец.

Мото на 2016-17 година: С НАСТРОЕНИЕ ДА ПРОМЕНЯМЕ СВЕТА.

Среща с кмета на община Гоце Делчев Владимир Москов. Ротари клуб Гоце Делчев е един клуб на приятелството, който насърчава високите етични норми и чрез безкористна служба се стреми да направи своя регион едно по-добро място за живеене. Мото на 2016-17 година: ПРИЯТЕЛСТВО И УСТРЕМ.

Ротари клуб Гоце Делчев – 02.08.2016 год.

Ротари клуб Сандански – 03.08.2016 год.

Един клуб, осъществил много проекти, подпомогнали развитието на Община Сандански.

Мото на 2016-17 година – В СЛУЖБА НА ПРИРОДАТА.

Посещението беше предшествано от среща с кмета на община Сандански Кирил Котев в присъствието на президента на Ротари клуб Сандански Лиляна Гюрова и секретаря на клуба Атанас Белички.

Ротари клуб Банско-Разлог – 05.08.2016 год.

Един клуб със значими реализирани проекти в полза на МБАЛ Разлог, която обслужва около 80 хил. души население от общините Разлог, Банско, Белица и Якоруда.

Мото на 2016-17 година: СПЛОТНОСТ ЗА ПРОЕКТИ.

Посещението беше предшествано от среща с кмета на Община Банско Георги Икономов и кмета на Община Разлог Красимир Герчев в присъствието на АДГ Славчо Лачински, президента на Ротари клуб Банско-Разлог Дани Ерина и секретаря на клуба Георги Петаков.

Ротари клуб Шумен – 22.08.2016 год.

Един клуб, работещ в полза на обществото с последователност и разбиране за важните връзки между минало, настояще и бъдеще.

Мото на 2016-17 година: ПРИЯТЕЛСТВО И СЛУЖБА.

Ротари клуб Провадия – 24.08.2016 год.

Един млад клуб с възможности и амбиции, който има своето достойно място в ротарианското семейство. Мото на 2016-17 год. – РОТАРИ НА СВЕТО.

Посещението беше предшествано от среща със ИД кмет на

община Провадия Анатоли Атанасов и зам.-кметовете Милена Полизанова и Мухамедин Суфиян в присъствието на АДГ Любомир Господинов, президента на Ротари клуб Провадия Живко Жеков и секретаря на клуба Елена Филипова.

Ротари клуб Варна-Евксиноград – 23.08.2016 год.

Среща на необичайно място с един клуб, чийто основни насоки за осъществяване на клубната стратегия следват петте авенюта на служба. Мото на 2016-17 година: ОТГОВОРНОСТ, ВСЕОТДАЙНОСТ, УБЕДНОСТ.

Ротари клуб Тутракан – 25.08.2016 год.

Един клуб, обединяващ хора, изпълнени с ентузиазъм да променят към по-добро средата около себе си.

Ротари клуб Силистра – 26.08.2016 год.

Един жизнен клуб, с много млади и ентузиазирани членове. Всички са убедени, че повишаването на стандарта на живот и справедливостта в обществото става чрез спазването на основните морални норми в ежедневието и в бизнеса и чрез доброволна служба в полза на обществото. Мото на 2016-17 година: ПРИЯТЕЛСТВО, МОТИВАЦИЯ, ДОБРОНАМЕРНОСТ.

Посещението беше предшествано от среща с кмета на Сребърна Георги Иванов.

139 ГОДИНИ ОТ ШИПЧЕНСКАТА ЕПОПЕЯ

За шести пореден път Ротари клуб Габрово участва в Инициативния комитет под почетното председателство на президента на Република България за организация на националното честване на 139 години от Шипченската епопея.

За втора поредна година събитието Влиза в календара на Дис трикт 2482. Ето защо се радвахме на подкрепата и присъствието от страна на приятели от клубовете – Севлиево, Бургас, Русе, Стара Загора, Пловдив, Казанлък, София, Велико Търново, Хасково, Раднево. Габрово и други български градове бяха представени и от членове на своите Интеракт и Ротаракт клубове. Следва да се отбележи с благодарност и задоволство присъствието на: ПДГ Валентин Стоянов - натоварен със специалната задача да представлява ДГ Димитър Димитров; ДГЕ Емил Коцев; АДГ Кольо Йорджев; ПАДГ Любозар Фратев; Секретаря на Д-2482 Стоянка Георгиева; ДРП Вяра Московска и други дистриктни офицери.

Кулминацията на мероприятията, отбелязващи годишнината

от решителните за изхода на Освободителната Война боеве в района на Врх Шипка, беше на 27 август.

Традиционно в съботата на честванията в църквата на Соколския девически манастир край Габрово се отслужи панихидата за загиналите по време на боевете воители и опълченци. Службата беше посетена от много хора. Денят продължи с традиционно организирани за празника туристически походи по стъпките на участниците в сраженията. Тази година походите за пръв път бяха

организирани не в три, а в четири лъча, Всеки от които посетен от десетки ротарианци и граждани. Групите тръгнаха към Паметника на свободата на Врх СВ. Никола съответно: лъч 1 от Соколски манастир, лъч 2 от Храм-паметника „Рождество Христово“, гр. Шипка, лъч 3 от местността Узана и лъч 4 от местността Бивака.

Пред паметника беше организиран интересен и ползотворен урок по история на открито, воден от проф. Петко Петков – преподавател по история във Великотърновския университет. През целия ден в района на Паметника на свободата работи детска работилница по изкуствата.

Малко преди 14:00 часа Национално движение „Традиция“ представи ежегодната Възстановка на боевете от 1877 година, наситена с актьорско майсторство, залпове, дим, майсторска езда и силните думи на Вазовата поезия.

Празникът по традиция премина в приятелска раздумка в неформална обстановка преди отпътуването от заветния Врх.

Тазгодишните чествания се отличиха и с нови мероприятия, сред които особено важно беше разширеното заседание на Меж-

дународния комитет за ротарианско приятелство България-Русия. Сбирката се проведе на 26 август в Габрово с участието на представители на клубовете от Нижни Новгород, Перм, Волгоград, както и на РАК Нижни Новгород. Председателят на комитетата от руска страна Николай Банков съумя да изпрати предварително ротаракторите Мария Сабанчева, Татяна Банкова и Цветомира Терзиева, с чиято помощ бе организирано виртуалното му присъствие в реално време през Интернет. АДГ на Дистрикт 2220 Егор Коган – ПП на РК Волгоград, долетя от Барселона за честванията и заседанието на комитетата. По време на заседанието бяха представени ротарианци, ротарактори и техните клубове от двете страни. Бяха докладвани и приети отчетите на Комитетата от българска и руска страна.

Идея, иницирана от ПП на РК Раднево Емил Минчев, по която в момента се работи, е създаването на подкомитет за бизнес отношения между ротарианци

от двете страни и справочник с квалификации на бизнесмените ротарианци. В заключение беше приет планът на Комитетата за настоящата ротарианска година, допълнен с предложение от руска страна за търсене на възможности за детски обмен. Следващото заседание бе планирано по време на конференцията на руския Дистрикт 2220 във Волгоград през юни 2017 г., като то се съчетае с круиз по Волга и посещение на намиращите се около нея руски Ротари клубове.

След заседанието участниците в него се включиха в шествието заедно с дружина опълченци от НД „Традиция“ и Духовия оркестър на гр. Габрово. Признателните граждани отгадоха почит и поднесоха цветя в знак на благодарност и преклонение пред паметниците на руските войни в центъра на Габрово.

Любомир Борисов,
Президент РК Габрово

В НАЧАЛОТО НА СВЕТА СЪЩО ИМА РОТАРИ

Писах ли Ви, приятели? Каних ли Ви да отидем заедно на Камчатка по покана на тамошните ротарианци? Сега не се сърдете, че не сте видели и изживели и се задоволете с това мое описание. Ако Ви се стори постно, следващия път, когато получите покана от Комитета за ротарианско приятелство (ICC) България – Русия, не се чудете, а стегнете куфарите. Така, както направихме ние: аз - Любозар Фратев от РК Пловдив-Пълдин, Христо Христов от РК Несебър, Константин Овчаров от РК Бургас и Боян Керков от РК София-Сердика. Последният взе и съпругата си Катерина, за да се изключи всяко съмнение за достоверността на разказа ни.

Излягахме от София на 16 юли за

Москва, където за едно генонощие успяхме да направим две обиколки с откритите автобуси на City Sightseeing Moscow на най-интересните места на столицата на Русия, да вечеряме в узбекски ресторант и да се срещнем с големите приятели на България, руските ротарианци ПДГ Надежда Пап и съпруга ѝ Камил Козаев.

След 9-часов нощен полет кацнахме на летище „Петропавловск-Камчатски“, посрещнати от президента на РК Елизово Павел Никитин. Настанахме се в хотела и без почивка отидохме до ски гардероб, където приятелите си избраха обувки и ски, а Коцето даже и сноуборд. Натоварихме цялата екипировка в колата и потеглихме към един от минералните басейни, с които е богата околността. След двучасов воден релакс пред ресторант „Стария замък“ срещнахме американски туристи от щата Аризона, които ни препоръчаха и ние за първ път опитахме богатото ри-

но меню на Камчатка. Богато като асортимент на риби и морски продукти, майсторски приготвено и изискано поднесено. Също за първи път, но и за последен в това пътешествие, поляхме вкусните ястия с малко водка. Малко, защото след кратката нощ ни чакаше първото неизвестно – Вулканът Козелски.

Вторият ден започна със запознаване с главния град на полуострова Петропавловск-Камчатски. Създаден през 1740 г. след откриването на Камчатка от Беринг и носещ името на корабите му „Св. Петър“ и „Св. Павел“, с население 150 хил. и поминък риболов и кораборемонт. Освен него на Камчатка има още два града: Елизово с летище и 50 хил. жители и Вилючинск, „замворен“ град заради базата на атомните подводници, известна в САЩ като „гнездото на осите“.

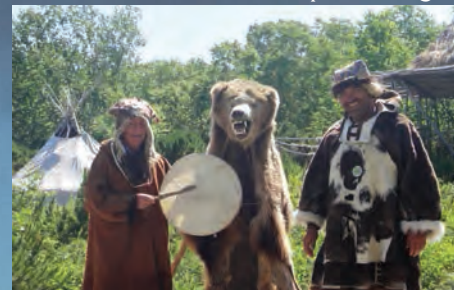
Общо жителите на полуострова са 350 хил. предимно руснаци и няколко хиляди местни, обитаващи площ от 472 хил. кв. км, т. е. над 4 пъти по-голяма от България и с почти 20 пъти по-малко население. Има 300 Вулкана, от които 28 действащи, като най-високият е Ключевски – 4750 м, почти като Монблан. Полуостровът е по на изток от Япония и затова местните се хвалят, че там първи посрещат изгрева на слънцето, опровергавайки хвалбите, че Япония е Страната на изгряващото слънце.

Богата на нискостеблена флора, като изключение във височината прави само каменната бреза, дълга-

ща името си на своята издръжливост на температурните разлики, но най-вече на тежестта на стигащата до 12 м снежна покривка. Пребогатата фауна, включваща всичко познато

от животинския свят без типичните обитатели на най-топлите и най-студените земи. Цар на животните тук е кафявата мечка. Популацията им е стигнала застрашителни размери - над 30 хил. броя, което означава, че на около 12 жители се пада по една мечка, или, ако щете, на една мечка се падат 12 местни хора! Петропавловск-Камчатски е разположен около Авачинския залив – огромно водно

пространство с размери да побере целия търговски флот на планетата.

Следващата ни спирка бе един изключително уреден плаж на Тихия океан: Върху черния пясък - дървени пътеки и площадки, обзаведени с пейки и маси, с туристически информационен център и ресторант, сърфпойнт и информационни табели за флора и фауна и купящо строителство на детски и спортни площадки, игрища за футбол, волейбол и пр. Тук домакините извадиха хранителните запаси, за да се подкрепим преди изкачването на Вулкана. Бяхме приятно гастрономически изненадани, но бързо се овладяхме и налягахме на купата с червения хайвер и сланината от мечка – вегетарианка според приятеля от РК Авачинск Алексей, защото липсва гъх на риба. А дали е „замезвала“ с друго, освен горски плодове, той не знаеше! После поехме към Вулкана Козелски. С колите стигнахме до базата, където беше разположен детски ски лагер. За нашата група пуснаха vleka и той повлече тримата наши скиори, Павел и сноубордиста Коцето. А ние с Алексей поехме пешком по снега нагоре. Качвахме се бавно, обгърнати от белия облак и покрай нас прелитаха, спускайки се приятелите. Най-сетне „изплувахме“ от облака и пред нас се ширна огромно

белоснежното море от облаци, позлатени от силното слънце. А бяхме само на 1600 м. Оттук скиорите се спускаха, смуркайки се в бялото море. На това място свърши и снегът, но ние с Алексей продължихме и се изкачихме до „опаищата на Козела“, а след това се спуснахме по друг, обсапан с вулканическа сурсклон. Долу в детския лагер ни чакаха с топла рибена чорба. Обратният път бе по-бърз, но в равнината спряхме пред емблематичната скулптурна композиция „Оттук започва Русия“. На постамент на надписа стои внушителна фигура на мечка с риба в устата, а зад нея ситни мече. А в далечината, като фон, синеният и белеят трите красиви вулкана Корякски, Авачински и Козелски.

Третият ден на Камчатка бе най-сериозното изпитание за нашите физически и психически възможности. Този ден водач ни бе собственикът на един невероятен въсход или off road, Вагим. Оказа се, че той сам го

е конструирал и направил, ползвайки агрегати от най-здравите световни марки. Описанието на този „луноход“ би било бледо, затова се вгледайте в снимката. С него преодоляхме безпътница, снежни и водни прегради, каменните карриери на „калдера“ (гъно на вулкан), даже превзехме над 45-градусови склонове, едно неопишимо преживяване. Благодарение на този агрегат и водача му се приближихме максимално до вулкана.

Пешият ни маршрут също беше разнообразен: замръзнали и размразяващи се снежни полета, малки потоци и реки, сипеи и скали, ледници и размякната вулканична тиня, изкачвания и спускания. Беше трудно, но неестествено величествено, красиво, предизвикателно. Бяхме сплотен отбор от планинари и аматьори, част от които са виждали планина само на екрана на телевизора. Помагахме си къде със съвети, къде с

ръце. Победихме вулкана Мутновски, развявайки националния триколюр и клубните флагове. Които е катерил планини, знае, че спускането, особено по сипеите, е не по-малко трудно от изкачването, особено по снега. И при нас беше така, а и обратният път с въсхода по вече разтопения сняг бе емоционален, особено при срещата с обърнатия край пътя камион, превозващ туристи.

Четвъртият ден с моторна яхта

преплувахме Авачинския залив, разминавайки се на час от връщащата се от бойно дежурство атомна подводница. Навлизайки в Тихия океан, акостирахме до остров Старичков, защитен природен резерват – царство на птиците, и след кратък инструктаж един по един навличахме водолазните костюми и оборудване и се потапахме. Да, да, потапахме се, защото от нас само Катя бе опитна, а за Христо, Коцето и мен това беше за първи път. Водата на повърхността бе 13 градуса, а на 6 м дълбочина – 6 градуса, но костюмите бяха подходящи за тази температура. На връщане се отбихме в заливите Спасение и Тихи, а Катя и Коцето с гумева лодка разгледаха скалните пещери. Нашите инструктори Мир и Сергей наловиха морски таралежи и крабове. След рибената чорба, сготвена на борда, опитахме жълтия хайвер на морските таралежи и червения на раците. После хапнахме и сварени рачешки щипки. Прибрахме се уморени, с обгорени от слънцето и обветрени от вятъра лица, но доволни и щастливи от морската разходка.

Нашият пети ден започна на летището за хеликоптери, където първо изгледахме програма от танци на коренните жители на Камчатка – ителмени, коряки и евенки. Полетяхме 22-ама души с МИ-8 над зелените равнини и сопки (хълмове), над ледникови езера, мрачни кратери и калдери на вулкани.

Първата спирка беше в Кроноцкий резерват – долината на гейзерите. До стълбичката на хеликоптера ни чакаше въоръжен с ловен автомат страж, който поведе заедно с гида колоната. А след последния от групата тръгна втори охранител от резервата със същото въоръжение. Тяхната задача беше да ни пазят от мечки и от погрешни стъпки вътре в дървените пътеки и стъпала.

Изрядна организация, създадена от държавата (Министерството на природата). Долината на гейзерите е открита през 1941 г. Съобщението за това е изпратено в Москва на 28 юни и отговорът е да приключат експедицията, защото е започнала война. Гледката е запленяваща. Десетки гейзери, изригващи гореща вода, пара и газове някои с височина до 50 м с различна периодичност – от минута до няколко пъти в годината, около река и оцветени във всички цветове на дъгата пластове земя и ниска растителност. Десетки кални ями, в които бълбукат фонтанчета, наподобяващи тези от течен шоколад, само че от кал. Всички тези извори на земна енергия носят звучни имена като Голям, Великан, Витраж, та даже Вратите на Ада (една за мъже, втората за жени). Десетки езера с отровни цветове и неприятен мирис. И много буйна, разнородна и пестроцветна нискостеблена растителност.

Втората спирка на хеликоптера бе в калдерата на угасналия вулкан Узон. Тук пейзажът бе лишен от облаци пара и газове, които ни обгръщаха в долината, но охраната и отровните езера бяха същите. И тук видяхме доста мечешки следи върху вулканичната тиня. Следващата спирка бе край топло езеро, на информационното табло на което стояха имената на половината химически елементи от Менделеевата таблица,

В това число и арсен. Това не смути душите наши и за разлика от немците в групата, които се престрашиха да си топнат само нозете, ние се изкъпахме.

Обратният полет, макар и повече от 400 км, бе по-кратък. Връчиха ни сертификати, удостоверяващи посещението на тази чужда територия. Вечерта на петия ден завърши с Втората ни за седмицата Вечеря на халба бира със сушена корюшка (риба), която Павел и съпругата му донесоха като местно мезе.

Шестият ден започна преди изгрев слънце. Отпътувахме рано към полето на местен совхоз, за да хванем утринния вятър. На една полянка започна надуването на балона със 7

хил. куб. м топъл въздух, докато ние, петимата и още девет ротарианци и техни приятели, направихме бърза закуска заедно със значително по-голяма глутница комари, която се опиваше от екзотичната за тях българска кръв. Които не е летял с балон, не може да си представи колко плавно излита, тихо и равномерно лети, непредсказуемо твърдо и даже рисковано се приземява. Които не е летял над Камчатка, не може и да си представи красотата на изгрева, когато на един небосклон сменят дежурството си луната и слънцето, когато се буди природата, сваляйки бялата си нощница от утринна мъгла и от хоризонта, повдигат каменни рамене десетки вулкани, хванали се на хоро, обгръщащо 360 градуса от хоризонта. А там, долу, само на 800 м се стелят зелените морави на полета, геометрично разчертани и оградени от гори. Прелитаме над река Авача и от гората под нас се показва за малко мезана, достатъчно малко, за да я запечатваме на снимки, клипове и спомени. Чудесно е преживяването във въздуха без шума на мотори, с възможност за пряк, без илюминатор, обзор на 360

градуса, и то на Камчатка. Планирахме не така плавно, като излетяхме, пък и нарушихме баланса при кацането, но нейсе. Следващия път ще сме по-внимателни. Възторгът ни бе още по-голям, когато вече на земята с церемония „Огън и Вода“ (запалка и шампанско) ни посветиха като въздухоплаватели в графска титла. На

тези, които не вярват, можем да покажем съответните грамоти. Денят продължи с посещение на фермата „Снежните кучета“. Там младо семейство с шест деца отглежда кучета за впрягове. Редовно участват и печелят призове от 1000-километровото състезание с шейни „Берингия“. Тук отново ни срещнаха местните танцьори, запознахме се с отглеждането и обучението на кучета и елени. Обядвахме супа от еленско месо и местни катми с горски плодове. Снимахме се в еленското облекло на коренните жители и даже танцувахме техни танци.

Богатият на изживявания шести ден завърши със срещата ни с двата камчатски Ротари клуба. РК Авачински от град Петропавловск-Камчатски е от 15 членове, повечето от които жени. РК Елизово е от 8 души. Общата им сбирка в събота бе в наша чест и бе изключително задушевна. Гост, освен нас, бе и добрата ни позната, президентката на РК Москва-Восток Ирина Доброхотова. След камбаната на президента на РК Авачинск Зина Понамарьова всеки от гостите и домакините се представи, споделихме клубните проекти и разменихме клубните флагове и подаръци. Домакините ни разказаха за свой проект заедно с РК Санкт-Петербург, популяризиращ Ротари чрез монтирането на пейки на обществени места със знаците на Ротари и клуба, който е дарил средствата. Благодарение на тези и други подобни инициативи отношението на об-

ществеността и властите към клубовете и Ротари е позитивно. Ние ги поздравихме за интересния проект да презентират Камчатка с организирани от тях турове за ротарианци и от своя страна ги поканихме в България, в частност на 15-ата годишнина на РК Пловдив-Пълдин, която съвпада с фестивала „Дефиле на младото вино“. Благодарихме и за приятелското гостоприемство на Сергей и Валери.

Преди обeda на седмия ден посветихме на шопинга в рыбопреработвателния завод и на рибния пазар. След обяд изпратихме Боян и Катерина за Хабаровск и Сеул, а ние с Павел, съпругата му Настя и двете им деца направихме пикник на едно от близките езера, а привечер се изкъпахме в минералния басейн на Паратунга - първият открит и социализиран геотермален източник в този край. Последният осми ден използвахме да посетим интересния музей на Кроноцкий резерват, стегнахме куфарите и излетяхме в 16 ч., за да кацнем в 15 ч. същия ден в Москва. Отново добре организиран трансфер от едно до друго летище, кратък сън и пътуване до София.

В цифри: 11 денонощия, от които 1,5 във въздуха (самолети, хеликоптер и балон), 0,5 във водата (Океана) и незабравими 8 дни сред чудесните приятели на още по-чудесния полуостров Камчатка. Които не вярва, нека замисли - чакай го!

Любозар Фратев,
Председател на
ICC България-Русия

ПРОЕКТ ГРАМОТНОСТ ЧРЕЗ ЧЕТЕНЕ

На 26.07.2016 г. В хотел „Марица“, Пловдив, се проведе редовната среща на Ротари клуб Пловдив-Филипопол, посветена на обсъждането на един от новите клубни проекти ГРАМОТНОСТ ЧРЕЗ ЧЕТЕНЕ. Официални гости на срещата бяха заместник-министърът на образованието Диян Стаматов и председателят на Синдиката на българските учители Янка Такева, член на РК София-Възраждане. На срещата присъства и ДГ Димитър Димитров. Наши гости бяха още директорът на училище „Райна Княгиня“ г-жа Мария Гайдарова, президентите на Ротаракт и Интеракт клубовете и журналисти от Вестник „Учителско дело“ и списание „Ротари на Балканите“.

Димитър Димитров, член на клуба, връчи отличието „Пол Харис Фелоу“ на пастрезидента на клуба Маргарет Попниколова. Такава значка се връчва на ротарианци, дарили средства на Фондация Ротари, чиято основна мисия е да се бори с полиомиелита в света.

Маргарет Попниколова в качеството си на кръстница на новоприетия член в клуба Радостина Щерева ѝ връчи ротарианската значка - символ на принадлежността към Ротари. Проф. Дора Лефтерова, член на клуба, презентира основната концепция на проекта ГРАМОТНОСТ ЧРЕЗ ЧЕТЕНЕ.

Целта на този проект е да подкрепи началната грамотност и образование и е във връзка с реализацията на Националната стратегия за насърчване и повишаване на грамотността 2014–2020 година и реализиране на частични проекти за четене от публични личности.

Предвижда се чрез реализация на проекта ГРАМОТНОСТ ЧРЕЗ ЧЕТЕНЕ да се насърчат децата от предучилищна възраст и учениците от началния етап на СОУ към четене за повишаване на началната им грамотност. Грамотността днес чертае перспективата за обществото ни след 15–20 години.

Проектът ще се реализира благотворително от популярни обществени личности, членове на Ротари, и доброволци в три дейности:

- Избор на приказка. Приказката ще бъде избрана с директор и/или учител, с децата и с родителите.
- Процес на четене.
- Дискусия с децата. Обсъждане на прочетения текст, разказ, приказка и на необходимостта от

четене за постигане на по-висока грамотност, успех и благополучие в житейското функциониране.

В откритата дискусия след презентацията на проф. Дора Лефтерова, инициатор и ръководител на този проект, взеха отношение всички присъстващи и се обединиха около становището, че проектът е много актуален, има необходимост една такава инициатива и тя ще получи пълна подкрепа от страна на РК Пловдив-Филипопол, както и от останалите ротариански клубове в Пловдив, включително Ротаракт и Интеракт.

Зам.-министърът на образованието Диян Стаматов изрази готовност от името на Министерството на образованието и науката да съдейства за по-бързото мобилизиране на ресурси и превръщането на този проект в национален. Г-жа Янка Такева заяви своята категорична подкрепа от името на Синдиката на българските учители и предложи няколко ключови момента по отношение организацията на проекта.

Съгласие за партньорство по проекта като медийни партньори имаме от Вестник „Учителско дело“ и списание „Ротари на Балканите“.

Валентина Николова-Алексиева,
Президент
на РК Пловдив-Филипопол

ПРАЗНИК НА РОТАРИ И ЧЕРЕШАТА В КЮСТЕНДИЛ

Новият АДГ на Зона 3 г-р Райка Арабаджиева е член на РК Кюстендил и това е една от причините да бъдем домакини на тазгодишната ротация. Втората причина е Празникът на черешата, който все повече добива популярност дори извън пределите на страната ни.

На официална церемония в ресторант „Панорама“ в хотел „Велбъжд“ вече паст АДГ Йонко Гергов предаде дължността и представи пред РК Самоков, РК Дупница и Ротаракт Дупница новия ни АДГ. Той пожела на последователя си увереност и търпение в службата на зоната и дистрикта. От своя страна, в „съкратено слово от 15 минути“ (това беше малка шега между двамата) Райка Арабаджиева сподели плановете си и обеща да бъде в помощ на всички.

Събитието беше повод за приемане на нови членове в клуба на Дупница. А Дидияна Миланова се възползва от последните си минути като президент на РК Кюстендил, за да приключи годината с дарение за детския фолклорен състав „Славейче“ при читалище „Братство“. Те пък поздравиха с акапелно изпълнение на автентичен кюстендилски фолклор.

С много настроение продължи ротацията на клубовете от зоната, като всеки паст президент беше

подготвил приятна изненада за електр. президента и обратно. Естествено младостта беше най-открояваща се, защото ротаракт президентът представи своя борд чрез символични подаръци.

Ротацията направи и гостуващите приятели от РК Враня от Сърбия. Новият им президент напомни, че след работната среща във Враня през януари т.г. предстои нова среща на клубовете от Враня, Кюстендил, Куманово, Благоевград през септември, като покани Дупница и Самоков да се включат в това сътрудничество, на което пак сме домакини.

Гости на тържеството бяха приятели от РК Куманово, но най-атрактивен беше представителят на децата на Ротари - Никола Колев от Добрич. Той представляваше своята майка – президента на РК Каварна – Десислава Гичева при размяната на флагчетата на клуба.

За да не изменим на повода, всичко беше свързано с череша. РК Кюстендил почерпи гостите си не само с прекрасния плод, но вдигнахме наздравница с отлежала черешова ракийка, за да е успешна новата ротарианска година.

Елица Цебова,
Президент РК Кюстендил

МЕЖДУНАРОДЕН МЛАДЕЖКИ ОБМЕН

През изминалия летен сезон РК Несебър осъществи международен младежки обмен. Станал традиционна програма за нашия Дистрикт, през тази година посрещнахме петима младежи: Догукан Хаджиоглу, Повилас Слекус, Сига Рут Баркър, Кели Лин и Ванеса Су от Турция, Латвия, Исландия и Тайван. Те бяха настанени в прекрасния хотел „Маринер“, където бяха обгрижвани съобразно тяхната националност и нужди.

За да се запознаят с българската история и култура, бяха организирани екскурзии до културни паметници със специален екскурзовод, като старинния Несебър и Созопол. Запознаха се с бита на българите с посещение на етноресторант-комплекс „Българско село“.

Разбира се, съобщихме се с това, че те са младежи и към програмата им включихме развлечения в аквапарк, джип сафари, морска екскурзия с катмаран, разглеждане на пясъчните фигури в морската градина на град Бургас и естествено в сърцето на забавленията Слънчев бряг.

Посрещнахме ги с поздрав от техните Ротари клубове, а ги изпратихме с впечатления, преживявания и подаръци от нашата родина, с нови познания и международни приятели.

Стоян Георгиев,
РК Несебър

РОТАРИ КЛУБ РУСЕ В СЛУЖБА НА ОБЩЕСТВОТО

Димитър Акълиев е роден на 15.03.1956 г. Завършил е средно образование в МГ „Баба Тонка“ – Русе през 1974 г., Висше образование по ИТ във ВИММЕСС – Русе през 1981 г. и МИО в Москва през 1990 г. Работи като управител на „Дина Трейд“ ООД.

Член е на РК Русе от 2006 г. Многократно е избран за член на борда на РК Русе. През 2015-16 г. той беше президент на клуба. На читателите на сп. „Ротари на Балканите“ предлагаме интервю с Димитър Акълиев.

– Нека в началото на нашия разговор да представим РК Русе.

През изтеклата ротарианска година в Клуба членуваха 20 ротарианци, от които 5 жени. През периода няма напуснали членове. Приехме един нов член и възстановихме един.

– Какво би казал за атмосферата в РК Русе?

В Клуба цари приятелството, което се подхранва най-вече от осъзнатата необходимост да служим на другите. Затова е нужно колкото се може повече да следваме тази идея, за да се усъвършенстваме, а по този начин да помагаме и на другите.

– Девизът на Ротари е Service above self. Как РК Русе изпълняваше този девиз през изтеклата ротарианска година?

Ето някои от нашите дейности. Осъществихме проекта „Подобряване на училищната среда на децата в гр. Русе“. Проектът се състои в изработване и монтиране на пейки и кошчета в двора на две русенски училища. Осигурихме средства за допълнителна мотивация на учители и ученици на АГ „Гео Милев“. Връчихме сти-

пендия на талантливия музикант Николай Димитров, ученик в НУИ „Проф. Веселин Стоянов“ – Русе. Подкрепихме участието във финалния етап на НРРО (Конкурс по изучаване на английски език) в Италия на двама ученици от МГ (от общо 9 от България). Заедно с РК Русе-Дунав закупахме народни носии за детския танцов състав към Младежкия дом в гр. Русе. За 10-а поредна година проведохме скрининг на рака на простата – тази година в с. Бръшлен. В резултат на това бяха открити 4 човека със завишен PSA показател. Осъществихме проект „Подмяна на стъклениците витражи на църквата „Свети Георги“ в гр. Бяла“. Подпомогнахме финансово РК „Свищов“ при завършване

на проекта им „Дом за деца в с. Овча Могила“. Ротарианката Биляна Бурова-Христова осигури плочки за църквата в село Обретеник. През годината двама ротарианци направиха своите дарения към Фондацията.

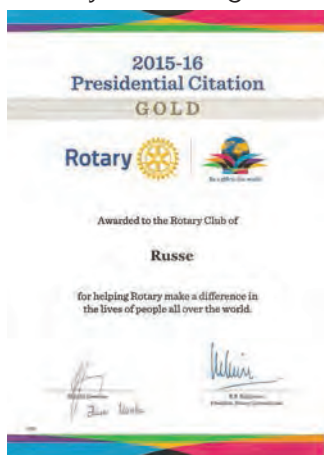
– Проектите и дейностите, за които стана дума, изискват немалко средства. Какво е финансовото състояние на РК Русе?

Финансовото състояние на Клуба е стабилно. Нямаме неуредени финансови взаимоотношения.

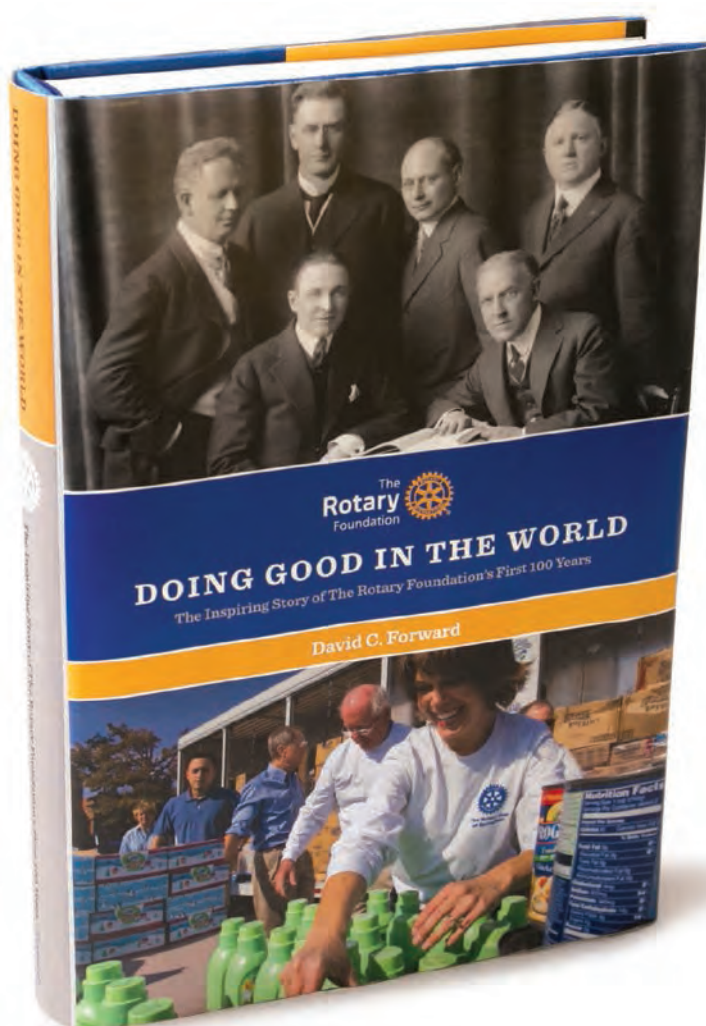
– Каква е твоята лична преценка за извършените през годината дейности и за клубния живот в РК Русе?

Доволен съм от извършеното през моя мандат. В заключение ще кажа, че РК Русе е един от двата български клуба, удостоени с отличието на президента на РИ Раби Равингран.

Иво БРАТАНОВ, РК Русе

Вземете парченце от историята на Ротари

Правете добро по света: Вдъхновяващата история на Ротари Фондацията през първите ѝ 100 години отбелязва стогодишнината на Фондацията през 2016-17. Тази книга разказва удивителната история на това, как Ротари Фондацията се превръща в една от водещите световни хуманитарни организации.

Можете да поръчате копие с твърди корици за \$40 или лимитирано издание с кожена подвързия за \$100

Заявете днес на
shop.rotary.org

